

Uchwała
Komisji Habilitacyjnej
z dnia 15 maja 2023

powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo
wszczętym na wniosek dr Sylwii Sojdy

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez **Radę Naukową Instytutu Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego** z dnia 13 grudnia 2022 roku, w dniu **15 maja 2023 r.**, działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742) po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane: **Intensyfikacja i dezintensyfikacja w języku polskim i słowackim** (Wydawnictwo UŚ, Katowice 2022, 338 s.) stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej językoznawstwa i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania **dr Sylwii Sojdy stopnia doktora habilitowanego** w dziedzinie nauk **humanistycznych**, w dyscyplinie **językoznawstwo**.

.....

prof. dr hab. Elżbieta Mańczak-Wohlfeld

(podpis Przewodniczącej Komisji)

Sosnowiec, 15 maja 2023 r.

Załącznik nr 1

UZASADNIENIE

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 15 maja 2023 roku w sprawie wniosku o nadanie doktor Sylwii Sojdy stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

Uchwała Komisji powołanej ds. przeprowadzenia postępowania w przewodzie habilitacyjnym dr Sylwii Sojdy została podjęta jednogłośnie, w trybie jawnym. Recenzenci i Członkini Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Habilitantki. W czasie zdalnego posiedzenia w dniu 15 maja 2023 roku zespół obradował w pełnym składzie. Pozytywne konkluzje wszystkich recenzji oraz wyrażone w czasie posiedzenia opinie pozostałego gremium złożyły się na końcową decyzję komisji, która uznała, że **dr Sylwia Sojda spełniła ustawowe wymogi związane z uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.**

Habilitantka od 2011 roku jest adiunktem w Instytucie Językoznawstwa (wcześniej: w Instytucie Filologii Słowiańskiej) Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Tytuł magistra filologii słowiańskiej na Uniwersytecie Śląskim uzyskała w 2003 roku na podstawie pracy: *Funkcja atrybutywna wyrażenia przymkowego w języku polskim i słowackim*; cztery lata później na Wydziale Filologicznym tejże uczelni otrzymała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa. Recenzentami rozprawy doktorskiej pt. *Procesy uniwersalizacyjne w języku słowackim i polskim*, napisanej pod kierunkiem dr hab. Władysława Kryzi, byli: prof. zw. dr hab. Ludwig Selimski (UŚ) oraz dr hab. Maryla Papierz, prof. UJ. Wśród osiągnięć Habilitantki są dwie monografie: pierwsza z nich: *Procesy uniwersalizacyjne w języku słowackim i polskim* (Wydawnictwo Gnome, Uniwersytet Śląski, Katowice 2011) powstała na podstawie rozprawy doktorskiej; druga – pt. *Intensyfikacja i dezintensyfikacja w języku polskim i słowackim* (Wydawnictwo UŚ, Katowice 2022) została zgłoszona jako główne osiągnięcie w przewodzie habilitacyjnym. Oprócz tego dr Sylwia Sojda jest Autorką podręcznika do nauczania języka słowackiego pt. *Uži si slovenčinu! Čítanka s cvičeniami pre stredne pokročilých* (współautorstwo z M. Kyseľovą – Wydawnictwo UŚ, Katowice 2019), 36 rozdziałów w monografiach (w tym 6 przed uzyskaniem stopnia doktora), 12 artykułów w punktowanych czasopismach naukowych, 7 recenzji, 12 tłumaczeń tekstów naukowych z i na język słowacki oraz współredaktorką dwóch monografii zbiorowych. Niektóre ze wspomnianych tekstów opublikowała w języku angielskim i słowackim. Część artykułów ukazała się w takich czasopismach punktowanych, jak: *Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej* (70 pkt), *Jazykovedný časopis* (40 pkt) czy *Slavica Slovaca* (40 pkt). Prowadzone przez dr Sylwię Sojdę badania oscyływały wokół współczesnej lingwistyki słowackiej w aspekcie konfrontatywnym polsko-słowackim, a dotyczyły zagadnień leksykologicznych, słowotwórczych, semantycznych. Nie brakowało też odniesień do kwestii glottodydaktycznych i związanych z kształceniem kompetencji translatorycznych.

Dr Sylwia Sojda wzięła udział w 40 konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, w każdej z nich jako referentka, a także w wielu wyjazdach dydaktycznych i stażach naukowych, w trakcie których prowadziła badania w różnych ośrodkach naukowych

na Słowacji (przede wszystkim w Bańskiej Bystrzycy, a także w Bratysławie). W Bańskiej Bystrzycy pracowała również jako lektorka języka polskiego na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Macieja Bela. Dr Sylwia Sojda jest członkinią Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego, Komitetu Językoznawstwa PAN o/Katowice oraz Slavic Linguistic Society.

Ważną częścią jej pracy uniwersyteckiej jest działalność dydaktyczna. Habilitantka jest związana z prowadzonymi na Wydziale Humanistycznym UŚ kierunkami: przede wszystkim *filologia słowiańska* (początkowo w ramach Instytutu Filologii Słowiańskiej), *środkowoeuropejskie studia historyczne, międzynarodowe studia polskie, oraz sztuka pisania*. Do momentu złożenia wniosku o wszczęcie procedury habilitacyjnej wypromowała 8 prac magisterskich w Bańskiej Bystrzycy, a w Uniwersytecie Śląskim 22 prace licencjackie i 3 prace magisterskie. Była recenzentką 25 prac licencjackich. Dr Sylwia Sojda pełniła i nadal pełni funkcję opiekuna praktyk zawodowych na kierunku *Filologia słowiańska*. Na szczególną uwagę zasługuje również jej udział w takich projektach, jak: „Uniwersytet Młodych Naukowców”, „Mobilny Uniwersytet Młodzieży” czy program „Mistrzowie Dydaktyki”. Dr Sylwia Sojda ukończyła ponadto Szkołę Tutorów Akademickich I i II stopnia oraz Kurs Akredytowanego Praktyka Tutoringu w Collegium Wratislaviense. Od maja 2022 roku jest liderem w ramach projektu edukacyjnego „UNIWERS_US. Kadra Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach dla projektowania uniwersalnego”. Habilitantka była także promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim Pani dr Natalii Shlikhutki (*Leksyka melioratywna w blogach parentingowych (na materiale języka polskiego i słowackiego)*: promotor: dr hab. Mariola Szymczak-Rozlach, prof. UŚ). Obecnie jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim mgr Aleksandry Wojnarowskiej (*Tendencje nominacyjne w bułgarskiej i słowackiej terminologii okulistycznej w ujęciu konfrontatywnym*: promotor: dr hab. Iliana Genew-Puhalewa). Habilitantka działała również w obszarze popularyzacji nauki: była trzykrotnie członkiem jury w konkursie przekładowym tekstów literackich z języka słowackiego na język polski, współorganizowanych z Instytutem Słowackim w Warszawie. Ponadto prowadziła wykłady i prelekcje dla uczniów szkół ponadpodstawowych oraz brała udział w ubiegłorocznej edycji Śląskiego Festiwalu Nauki.

Przedmiotem oceny Recenzentów i Członkini Komisji stały się przedłożone przez Habilitantkę dokonania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne oraz popularyzatorskie, w tym wskazana jako główne osiągnięcie badawcze książka: *Intensyfikacja i dezintensyfikacja w języku polskim i słowackim*. Celem monografii dr Sylwii Sojdy było omówienie wykładników kategorii intensywności w ujęciu konfrontatywnym polsko-słowackim, na przykładzie klas semantycznych przymiotników i czasowników. Wybór był podyktowany tym, że odnosiły się one do szeroko rozumianych cech, które mogą ulegać wzmacnianiu lub osłabianiu. Pozostałe części mowy znajdowały się poza obszarem zainteresowania Habilitantki. Inspiracją do podjęcia rozważań dotyczących tej kategorii w ujęciu porównawczym była publikacja Julii Hansmanovej pt. *Intenzifikácia*, w której badaczka zastanawiała się nad możliwymi odniesieniami do wielu kategorii w języku. Autorka przyjmując za podstawowe ujęcie konfrontatywne, podjęła się próby pokazania, w jaki sposób znaczenie intensywności w jednym języku jest oddawanym w innym. Przygotowując monografię Autorka sięgnęła do materiału przykładowego ze słowników i zweryfikowanego w narodowych korpusach języka polskiego i słowackiego.

Analiza semantyczno-morfologiczna tego materiału opiera się na rozróżnieniu intensywności bezpośredniej (wewnętrznej) i pośredniej (zewnętrznej). Intensywność bezpośrednią wyrażają wykładniki morfologiczne oraz semantyczne, natomiast pośrednia przejawia się występowaniem jej zewnętrznych eksponentów (intensyfikatorów). Omawiana monografia składa się z sześciu rozdziałów. Trzy pierwsze stanowią jej podstawę teoretyczną, dwa kolejne obejmują analizę derywatów przymiotnikowych i czasownikowych z perspektywy dynamicznych procesów intensyfikacji i dezintensyfikacji. Ostatni rozdział natomiast zawiera omówienie cech wskazujących na intensywność w przymiotnikach i czasownikach, która jest wpisana w strukturę leksemów. Procesy intensyfikacji i dezintensyfikacji uwidaczniają się w rodzaju akcji czasownika, która była dla Habilitantki nadrzędną metodą opisu. Kluczowe w omawianej monografii jest rozumienie intensywności w czasownikach jako intensywność akcji wyrażanej przez czasownik oraz jako intensywność/osłabienie stanu subiekty (wykonawcy czynności, akcji). Warto podkreślić, że w słowackich czasownikach kategoria intensywności krzyżuje się z kategorią ekspresywności (w polszczyźnie znaczenie ekspresywne przeplata się z pieszczołowym). Opisane w monografii dynamiczne procesy intensyfikacji i dezintensyfikacji są odwzorowaniem subiektywnego postrzegania świata przez użytkowników języka i w dużej mierze zależą od kontekstu sytuacyjnego. Wszystkie wątki zostały zaprezentowane w ujęciu synchronicznym. Zamierzeniem Autorki było wskazanie, że to właśnie przymiotniki – jako określniki właściwości i czasowniki – określniki akcji, są jednymi z bardziej wyrazistych wskaźników interesujących ją procesów.

W czasie posiedzenia w dniu 15 maja 2023 roku, oprócz Recenzentów: prof. PaedDr. Lubomíra Kralčáka. PhD., prof. dr hab. Zbigniewa Grenia, dr hab. Jarosława Malickiego, dr hab. Elżbiety Kaczmarskiej-Zglejszewskiej, o autoreferacie Habilitantki i jej odpowiedziach na zadane pytania wypowiedzieli się Przewodnicząca Komisji – prof. dr hab. Elżbieta Mańczak-Wohlfeld, Członkini Komisji: prof. dr hab. Magdalena Pastuch oraz Sekretarz – dr hab. Mariola Szymczak-Rozlach, prof. UŚ. Zarówno wygłoszone opinie, jak i nadesłane recenzje, z których każda spełnia wymogi formalne, **zawierały pozytywną konkluzję.**

Ocena głównego osiągnięcia wskazanego przez Habilitantkę:

Wszyscy Recenzenci oraz Członkini Komisji ocenili monografię *Intensyfikacja i dezintensyfikacja w języku polskim i słowackim* jako odpowiadającą wymogom określonym w ustawie *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r.* Ich zdaniem, spełnia ona kryterium znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny językoznawstwo.

Zdaniem prof. Zbigniewa Grenia, „Autorka rozprawy podjęła się zadania badawczego dotychczas szerzej nierozpoznanego w badaniach porównawczych, polsko-słowackich. Stanowi to bez wątpienia duży walor podjętej problematyki badawczej” (recenzja, s. 3). Autorka szczegółowo przeanalizowała zagadnienia związane z pojęciem intensyfikacji, obok intensywności, jak i dezintensyfikacji (...), proponując własny punkt wyjścia, jak też nakreśliła szerokie spektrum prac na materiale języków ujętych w rozprawie, oprócz tego innych języków słowiańskich, a nawet języków niesłowiańskich” (s. 3).

W nadesłanej recenzji prof. Lubomír Kralčák uznaje, że „niniejsza monografia stanowi wkład naukowy pod kilkoma względami: 1. Wkład teoretyczny widoczny jest przede

wszystkim w koncentracji i prezentacji poszczególnych koncepcji naukowych, powiązanych z jednoczesnym poszukiwaniem punktów stycznych, ale także w refleksjach czy postawach preferujących utrwalanie podstawowych pojęć terminologicznych; dalej zaznacza 2. wkład metodologiczny, obejmujący rozróżnianie pojęć: – *intensywność* i *intensyfikacja*, i w związku z tym rozumienie intensywności na tle normy i skali, tworząc w ten sposób podstawowe narzędzie do analizy i opisu zjawisk z zakresu intensywności; wreszcie (...) 3. wkład aplikacyjny polegający na realizacji badań opartych na powyższych narzędziach teoretyczno-metodologicznych; tak zaprojektowane badania przyniosły: a) nowe ustalenia (...) a (...) badania porównawcze: – ukazały zbieżności (w dużym stopniu), ale także pewne (niezbyt liczne) różnice w środkach wyrażania intensywności między językiem polskim i słowackim, a miejscami także różną dynamikę ich rzeczywistego użycia, które doprowadziły ostatecznie do powstania monograficznego opisu intensywności, które ma fundamentalne znaczenie zarówno dla językoznawstwa polskiego, jak i słowackiego”. (recenzja, s. 6).

O dojrzałym oglądzie zjawisk i mechanizmów językowych świadczy, „sytuowanie kategorii intensywności w kontekście kategorii „sąsiednich”, to znaczy kategorii dostateczności, kompletności, zupełności i nadmiaru” o czym wspomniała w swojej opinii prof. Magdalena Pastuch. Dodatkowo wskazała, że „na pozytywną ocenę zasługuje przyjęta perspektywa komparatystyczna, bowiem otwiera ona drogę do dalszych badań nad intensyfikacją, które pozwolą być może na opis uniwersalnego modelu wyrażania intensywności w języku”. (opinia, s. 1). Z kolei dr hab. Elżbieta Kaczmarzka-Zglejszewska uznała, że monografia Habilitantki: „Jest cenną pozycją naukową, wypełniającą lukę w obszarze badań konfrontatywnych polsko-słowackich. Wartość tej książki to nie tylko aspekt poznawczy, ale również możliwość wykorzystania wyników badań i zgromadzonego materiału w pracach glottodydaktycznych (recenzja, s. 8).

O innowacyjności badań prowadzonych przez dr Sylwię Sojdę wspominał w swojej recenzji dr hab. Jarosław Malicki, który nadmienił, że praca Habilitantki, „Przedstawia wyniki oryginalnego badania, które koryguje i uściśla poprzednie badania tego obszaru opisu i komparacji wybranych języków oraz wzbogaca je o nowe dane” (recenzja, s. 11); dalej dr hab. Jarosław Malicki stwierdził, że „oceniona książka dr Sylwii Sojdy pt. *Intensyfikacja i dezintensyfikacja w języku polskim i słowackim*, precyzyjnie opracowana monografia porównawcza z zakresu leksykologii i słowotwórstwa języków: polskiego i słowackiego ma dużą wartość merytoryczną i bez wątpienia przyczyni się do rozwiązania ważnych problemów naukowych, wytyczając przy tym nowe perspektywy badawcze” (recenzja, s. 11). Uwagi te korespondują ze spostrzeżeniami prof. Łubomíra Kralčáka na temat badań komparatywnych, który z kolei zwraca też uwagę, że „mimo licznych prób opisu intensyfikatorów w ramach różnych metod badawczych i w różnych językach, aspekt polsko-słowacki nie był dotychczas przedmiotem takich rozważań”. (recenzja, s. 3).

Wśród nielicznych zastrzeżeń względem rozprawy przedstawionej do oceny można wyróżnić uwagi związane z podstawami teoretyczno-metodologicznymi stosowanymi przez Habilitantkę. Profesor Zbigniew Greń zaznacza, że „Nie do końca otóż wiadomo, jak Autorka rozumie dwa używane przez nią terminy: *intensywność* i *intensyfikacja*. Pewne problemy terminologiczne pojawiają się też w innych miejscach pracy, na przykład przy omawianiu pojęcia „*kategoria*” (recenzja, s. 3). „Podobnie można mieć wątpliwości co do rozumienia przez Autorkę pojęcia *tertium comparationis*”. Jednocześnie Recenzent podkreśla, że „pomimo zgłoszonych tu pewnych zastrzeżeń, dotyczących podstaw teoretyczno-metodologicznych,

przyznać należy, że Autorka przeprowadziła wręcz drobiazgową analizę samej kategorii intensywności w jej wielorakich uwarunkowaniach” (recenzja, s. 4). Recenzent zauważa, iż (...) recenzowana rozprawa wnosi wiele nowych spostrzeżeń do poznania tej kategorii, zwłaszcza na materiale dwóch języków typologicznie bliskich i może stanowić podstawę do dalszych badań szczegółowych i uściśleń interpretacyjnych” (recenzja, s. 8).

Z kolei dr hab. Elżbieta Kaczmarska-Zglejszewska wyraża pewne wątpliwości w stosunku do sposobu ekscerpcji materiału: jak wspomniała: „Habilitantka analizowała wszystkie przymiotniki i czasowniki, czy z góry założyła pewne wykładniki i je wyszukiwała” (recenzja, s. 6); dalej stwierdza, że Autorka nie przeprowadzała kompleksowych badań statystycznych i raczej nie może bez nich odnosić się do stanu języków „w ogóle” (tym bardziej, że materiał do analizy został wyselekcjonowany)” (recenzja, s. 6-7).

Podobne spostrzeżenia poczynił dr hab. Jarosław Malicki, który wskazał, że „pewien niedosyt pozostawia nie do końca sprawdzalna procedura doboru i eliminacji materiału, o czym Autorka wspomina w *Podsumowaniu*, zwracając uwagę na problematyczność kwalifikacji wielu pozyskanych przykładów” (recenzja, s. 10). Jednak w końcowej ocenie wkładu badań nad semantyczną kategorią intensywności i do badań konfrontatywnych polsko-słowackich podkreślił, m.in., iż dr Sylwia Sojda „w monograficznym opracowaniu zebrała i uporządkowała rozległą wiedzę na temat omawianej kategorii i jej badań w aspekcie szczegółowym i porównawczym” (recenzja, s. 10).

Natomiast prof. Lubomír Kralčák stwierdził, że „pomimo że Sylwia Sojda wybrała stosunkowo specyficzny obszar lingwistyczny, który nie należy do tradycyjnego jądra badań gramatycznych, czy leksykalno-semantycznych, swoją konsekwentną pracą naukową wyodrębniła, zgromadziła i opracowała ustalenia i spostrzeżenia autorów znaczących, dla wybranego tematu niniejszej pracy. Co więcej, poświęca uwagę również tym pracom angielskim, niemieckim czy polskim, które w przeszło stuletnim przekroju historycznym, według jej oceny w szczególny sposób przyczyniły się do rozwoju badań nad intensywnością, intensyfikacją czy problematyką intensyfikatorów” (recenzja, s. 2).

Ocena pozostałych osiągnięć, w tym działalności popularyzującej naukę:

Opinie Recenzentów, a także Komisji dotyczące pozostałego dorobku naukowego Habilitantki są jednoznacznie pozytywne. Prof. Zbigniew Greń podkreśla dojrzałość badawczą Habilitantki, wskazując na to, że „Autorka nie ogranicza się w swej pracy badawczej do jednego zakresu tematycznego (intensywności, intensyfikacji i dezintensyfikacji), ale porusza się swobodnie również po innych polach i metodach badawczych” (recenzja, s. 10), a dr hab. Jarosław Malicki wypowiada się o dr Sylwii Sojdzie, jako o osobie (...) „doświadczonej, bardzo aktywnej i twórczej, którą można zaliczyć w poczet osobowości współczesnego językoznawstwa sławistycznego” (recenzja, s. 16). Dr hab. Elżbieta Kaczmarska-Zglejszewska, podsumowując dorobek naukowy dr Sylwii Sojdy oraz uzupełniając ją publikacje wyraźnie stwierdza, że stanowią one znaczny wkład w rozwój językoznawstwa jako dyscypliny” (recenzja, s. 9), a czynny udział w konferencjach naukowych „świadczy bezsprzecznie o aktywności i dużym zaangażowaniu naukowym” (recenzja, s. 3). Z kolei prof. Magdalena Pastuch uznaje „całościowy dorobek dr Sylwii Sojdy jako wartościowy merytorycznie i oryginalny poznawczo” (opinia, s. 2), a prof. Lubomír Kralčák w konkluzji

zwraca uwagę, że dr Sylwia Sojda prezentuje w zakresie lingwistyki wysoki poziom swojej pracy (recenzja, s. 8).

Równocześnie wszyscy Recenzenci i Członkiny Komisji zwracają uwagę na umiędzynarodowienie Habilitantki i jej znaczący i czynny udział w międzynarodowych konferencjach naukowych (Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Rumunia, Słowacja oraz Stany Zjednoczone), co świadczy o (...) „otwartości na naukowy dialog, chęci i konfrontowania wyników swoich badań z dokonaniem i opiniami innych badaczy” (opinia, s. 2). Natomiast dr hab. Jarosław Malicki zaznacza w swojej recenzji, że Habilitantka „publikuje nie tylko po polsku, ale również po słowacku i angielsku” (recenzja, s. 2).

Wszyscy Recenzenci i Członkiny Komisji pozytywnie oceniają osiągnięcia dydaktyczne Habilitantki (w szczególności w zakresie uczestnictwa w rozmaitych projektach, kursach, oraz szkoleniach: „Mistrzowie dydaktyki”, Uniwersytet Młodych Naukowców”, projekt edukacyjny UNIWERS-US – funkcja lidera, czy kształcenie w zakresie tutoring). Dr hab. Jarosław Malicki, stwierdza, że: „imponująca lista kursów i szkoleń (...) świadczy o ustawicznym podnoszeniu kwalifikacji przydatnych w pracy nauczyciela akademickiego” (recenzja, s. 15). Natomiast prof. Zbigniew Greń wypowiadając się na temat osiągnięć dydaktycznych Habilitantki, podkreśla że „jej zaangażowanie dydaktyczne znalazło odbicie w pracach naukowych, z zakresu glottodydaktyki języka obcego, oraz jako współautorki pomocy dydaktycznej, podręcznika do nauki języka słowackiego” (recenzja, s. 12).

Biorąc pod uwagę wszystkie dokonania, w tym również osiągnięcia organizacyjne wszyscy Członkowie komisji wypowiadają się bardzo pozytywnie – m.in. dr hab. Elżbieta Kaczmarska wskazuje na wysoką ocenę działalności organizacyjnej Habilitantki, a dr hab. Jarosław Malicki na jej bogate doświadczenia organizacyjne (udział w organizacji konferencji, Członkini Rady Dydaktycznej Kierunku, czy w 2021 roku Rady Naukowej Instytutu Językoznawstwa UŚ.).

Członkowie Komisji zgodnie podkreślili, że cały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny stanowi podstawę do postawienia wniosku o nadanie dr Sylwii Sojdzie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych, w dyscyplinie językoznawstwo.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę opinie Recenzentów oraz wszystkich Członków Komisji, jak również przebieg kolokwium habilitacyjnego, odpowiedzi udzielone przez Habilitantkę na zadane pytania oraz dyskusję podczas posiedzenia w dniu 15 maja 2023 roku, Komisja wnioskuję do Rady Naukowej Instytutu Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego o nadanie dr Sylwii Sojdzie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

prof. dr hab. Elżbieta Mańczak-Wohlfeld
(podpis Przewodniczącej Komisji)